

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ด้วยการมีความรักและความนับถือต่อพ่อ ลูกจะได้รับพรของพ่อและสนิมของมายาจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** เหตุใดดอกตูมบางดอกในสวนดอกไม้ที่มีชีวิตนี้ไม่ได้เบ่งบานเลย แต่คงอยู่อย่างเป็นดอกตูมตลอดเวลา?
- คำตอบ:** เพราะมีความเกียจคร้านในความเพียรพยายามของเขา พวกเขาอยู่อย่างหลับใหลในเวลาคดจําระลึกถึงพวกที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสียเวลาของเขาเช่นนั้น ผู้ที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสียทุกสิ่ง พวกเขาคงอยู่อย่างเป็นดอกตูมที่หุบ ดอกกุหลาบที่เบ่งบานอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่มิมีบทบาทรอบด้านในศาสนาเทพ
- เพลง:** เวลาที่กำลังผ่านไป

โอมชานติ ผู้ใดอธิบายสิ่งนี้? พ่อที่ไม่มีชีวิตจําคัดอธิบายแก่ลูก เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้น นั่นคืออีกไม่กี่นาทีเท่านั้นที่เวลาที่ไม่มีชีวิตจําคัดหลงเหลืออยู่ หลายชั่วโมงผ่านไป ในเวลานี้เพียงอีกไม่กี่นาทีเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ลูกที่ดีที่รู้จักสิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ดอกกุหลาบนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน มีดอกกุหลาบที่หนึ่งเช่นกัน แต่บางนั้นเป็นดอกตูมที่หุบและบ้างบานขึ้นเล็กน้อย ศาสนาเทพของลูกเป็นเช่นดอกกุหลาบที่เบ่งบาน พวกเขาคือผู้ที่เล่นบทบาทที่รอบด้านเสมอ ลูกคือดอกกุหลาบที่เบ่งบานของศาสนาที่สูงที่สุดเหนือศาสนาทั้งหมด ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นนั้นต่างลำดับกันไป บางคนเป็นเช่นดอกแมกโนเลีย บางคนเป็นเช่นดอกมะลิ บางคนเป็นเหมือนดอกแทกการ์ (ดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอื่น) และบางคนเป็นเช่นดอกอีก (ผู้ที่มีกลิ่นเหม็น) มีสวนดอกไม้ นี่คือนสวนดอกไม้ของศาสนาทั้งหมด ลูกสาวรู้ว่าศาสนาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเป็นศาสนาของเหล่าเทพ เมื่อไม่ใช่ฤดูกาลนั้นก็ไม่มีตูมดอกหรือดอกตูมหรือดอกไม้ใด (บาบาได้นำดอกไม้หลากหลายมาจากสวนดอกกุหลาบใหญ่ ดอกกุหลาบเล็ก ดอกเล็กอื่น ดอกตูมที่บานครึ่งเดียว ดอกตูมหนึ่งดอก ดอกตูมที่หุบและดอกตูมที่เพิ่งเกิดใหม่-และวางดอกไม้เหล่านั้นบนกัณฑ์) มองดูว่าในบรรดาดอกตูมที่หุบอยู่ บ้างนั้นยังคงอ่อนแอ บ้างก็บานเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น บางคนเป็นดอกไม้และบางคนเป็นดอกตูมที่ปิดอยู่ บางคนนั้นเหี่ยวเฉาและพวกเขาไม่ได้เบ่งบานเลย อย่างแท้จริงที่เป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ดังนั้นพ่อพูดว่า: อย่าได้เกียจคร้านในความเพียรพยายามของลูก ให้แน่ใจว่าลูกไม่เพียงแต่คงอยู่อย่างเป็นดอกตูม บางคนไปถึงครึ่งทางเท่านั้น สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป เป็นที่เข้าใจว่าบางคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดในสถานการณ์นั้น มีเวลาเล็กน้อยอย่างยิ่ง มีการทำนาฬิกาขึ้น แต่แขนของนาฬิกาไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ลูกควรสร้างสิ่งนั้นอย่างฉลาดเพื่อที่สิ่งซึ่งบอกนั้นจะคงอยู่ แขนนั้นเริ่มขึ้นที่นี้และเวลานี้ได้มาถึงที่นี้ แขนเริ่มที่ศูนย์และจะสิ้นสุดที่สิบสอง ดังนั้นในวงจรนี้เช่นกัน, ศาสนาเทพปรากฏขึ้นก่อนและเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุด ลูกจะเริ่มนับจากเวลาที่พ่อมา ดังนั้นพ่อจะพูดว่า: ลูกๆ อย่าสูญเสียเวลาของลูก เฝ้าแต่จดจําพ่อ มากเท่าที่ลูกจดจําท่านบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น ผู้คนเฝ้าแต่กระทำบาป ไม่มีลูกคนใดควรคิดว่าลูกไม่ได้กระทำบาป ไม่มีผู้ใดควรมีความหยิ่งโสมากนัก มีบาปที่แผ่ตัวมากมายที่ถูกกระทำด้วยเช่นกัน ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น จากนาฬิกานี้ลูกกลับมาสำนึกในเวลา ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กยังคงเป็นเด็ก พวกเขาอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ในเวลานี้ลูกต้องปลุกชากสพให้ตื่น ลูกควรตื่นแต่เช้าตรู่และจดจําพ่อ ผู้ที่อยู่อย่างหลับใหลนั้นสูญเสีย นั่นคือลูกต้องไม่สูญเสียเวลา นั่นเป็นเวลาที่เป็นไปสำหรับการจดจําระลึกถึง มิฉะนั้นลูกจะอยู่อย่างเช่นชากสพ บางคนอยู่อย่างเป็นดอกตูม ในพายุ แม้กระทั่งดอกตูมที่ดีก็ร่วงหล่น ดอกไม้พร้อมกันกับดอกตูมก็ร่วงหล่น แล้วพวกเขาก็คงอยู่อย่างที่เราเคยเป็นเช่นหนาม พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์เทพแต่เป็นปวงประชา ลูกเป็นต้นกุหลาบแต่ลูกต้องไม่มีความสุขเพียงด้วยสิ่งนั้น แม้ผู้คนพูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดไปสู่สวรรค์ พวกเขากลายเป็นสิ่งใด? ต้องมีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นผู้ที่รักมากที่สุดเท่าที่ลูกเป็นลูกที่มีค่าต่องานรับใช้มากที่สุดของบาบา นี่คือนบางสิ่งที่ธรรมดา ลูกที่มีค่า เชื่อฟังและซื่อสัตย์จะเป็นที่รักของพ่อแม่ของเขา มายาทำให้ลูกไม่ซื่อสัตย์อย่างสิ้นเชิง ลูกไม่สามารถตระหนักได้ว่าเมื่อใดที่ลูกกำลังทำความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ พ่อพูดว่า: ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ควรได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องไม่กระทำบาปใดที่ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บางคนมีประสบการณ์การลงโทษของบาปของเขานี้ มีความทุกข์ทรมานของกรรม มีความทุกข์ทรมานของกรรมในกรุงซังของครรภ ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง มายาเป็นเช่นปีศาจอย่างยิ่งและเหตุนี้เองลูกควรเฝ้าแต่จดจําพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดในทุกขณะ เช่นที่พ่อทางร่างรู้จักลูกๆ ของเขา ในทำนองเดียวกันพ่อเหนือโลกรู้จักลูกแต่ละคนทุกคนด้วยเช่นกัน พ่อเองหนึ่งที่นี่และบอกลูกว่า: พ่อเข้ามาสู่ร่างเดียวกันเท่านั้น มีลูกมากมายและลูกอีกมากมายจะมา ต้นไม้เฝ้าแต่เติบโต จะมีฝูงชนของผู้เลื่อมใสศรัทธาเบื้องหน้าพระเจ้า จะมี

ฝูงชนมากมายในวัดของชีวา ที่นี้ลูกเข้าใจว่าจะมีฝูงชนมากเพียงใด อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราวาศีได้รับการก่อตั้ง ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดต่อสิ่งเหล่านี้ เมื่อพระเจ้ามาอย่างแท้จริงเบื้องหน้าผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย จะมีฝูงชนที่ใหญ่โตเช่นนั้น ลูกรู้ว่าบาบากลัสนอนราชาโยคะแก่เรา อย่างไรก็ตาม ลูกลืมนานแม้ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน นี่คือบางสิ่งที่พิเศษที่สุดที่แม้ว่าลูกอาศัยอยู่ด้วยกันลูกก็ลืม ไม่มีความรักและความนับถือมากนัก หากเขื่อนั้นเป็นสนิมแม่เหล็กก็จะไม่สามารถดูดเขื่อนั้น เพียงเมื่อมีความรู้และโยคะเท่านั้นที่สนิมจะสามารถถูกขจัดออกไป ลูกต้องการพรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณถูกปกคลุมด้วยสนิมของมายา สิ่งใดที่เป็นสนิมถูกจุ่มอยู่ในเคโรซีน สนิมของลูกถูกขจัดออกไปด้วยโยคะและดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ทำให้ตนเองกลายเป็นดอกไม้ เวลาจะมาไม่ช้าด้วยเช่นกัน เมื่อผู้ใดก็ตามที่ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าจะเริ่มที่จะได้นิมิตในทันที ผู้คนมากมายได้นิมิตของบราห์มาหรือวิษณุ พวกเขาให้การกำหนดที่จะไปหาบีเคแก่พวกเขา บราห์มา กำลังนั่งที่นี้และมีบราห์มากุมารและกุมารีด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายจะได้ นิมิต บาบามาให้นิมิตว่า: ไปที่นั่น พ่อกำลังสอนราชาโยคะที่นั่น และด้วยสิ่งนั้นลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นสถานภาพนี้ นี่คือเรื่องของหนึ่งวินาที มานมานะภาพ จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ที่นั่นเป็นราชวงศ์เทพ ในขณะที่ที่นี้เป็นราชวงศ์ที่เป็นเช่นปีศาจ สิ่งนี้ได้ถูกอธิบายแก่ลูกอย่างกระฉ่งชัด เพื่อที่จะทำให้บางสิ่งนั้นละเอียดสิ่งนั้นก็ถูกบิด พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อสร้างรากฐานของอาคารให้แข็งแรง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ จดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ เฝ้าแต่พูดคุยกับตนเองในวิธีนี้อยู่ภายใน เริ่มแรกคิดถึงสิ่งเหล่านี้แล้วพูดคุยเกี่ยวกับตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เพื่อที่จะเข้าใจ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกๆ ทำความเพียรพยายามอย่างมากมายสำหรับนิทรรศการ ทั้งหมดเป็นเรื่องของการอธิบาย ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจเพียงด้วยจิตพจน์ พ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายว่าเหล่าเทพได้รับอาณาจักรของเขาได้อย่างไร ใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขา? พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะ พ่อบอกลูกให้จดจำพ่อ จดจำดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ เวลาที่ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างกระฉ่งชัดอย่างยิ่งที่นิทรรศการ ลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับการฝึกจิตด้วยเช่นกัน เราฝึกฝนการฝึกจิตด้วยเช่นกัน ขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่ว เราจดจำพ่อและเฝ้าแต่พูดคุยกับท่าน เมื่อลูกต้องไปที่รายการ สติปัญญาของลูกก็สำนึกว่า: วันนี้ฉันต้องไปหาผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ที่ที่ลูกได้รับรายการ สติปัญญาของลูกก็วิ่งไปในทิศทางนั้น เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ลูกจะเข้าใจว่าเวลาที่ลูกต้องไปที่นั่น ลูกควรรู้สึกอยู่ภายในด้วยเช่นกันว่า: ในเวลานี้เราต้องไปหาบาบา เราต้องทิ้งหนึ่งเก้า เราต้องทิ้งดินแดนของราวันนีและไปสู่ดินแดนของชีวา โลกนี้สกปรกอย่างยิ่ง ในเวลานี้เรากำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือร่างของยุคเหล็ก บาบาสอนว่า: จดจำพ่อและพ่อจะพาคุณดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนของชีวา กฎขณะจะไม่พาคุณไปที่นั่น ประเด็นเหล่านี้ต้องได้รับการอธิบาย ในเวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อซึ่งบาบา ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษารราชาโยคะ ลูกต้องไปสู่ดินแดนของชีวาแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของวิษณุโดยอัตโนมัติ เป็นสิ่งที่ย่างง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกจะไปจากดินแดนของชีวาดินแดนของการหลุดพ้นสู่ดินแดนของวิษณุ ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว ลูกต้องอธิบายสิ่งหลักนี้ ไม่ว่าจิตพจน์ ฯลฯ มากเพียงใดที่ลูกทำ สิ่งนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ลูกมีรูปภาพ ฯลฯ ทั้งหมด ในการาจีผู้คนมากมายเคยมาหาลูก ลูกเคยวางโต๊ะและเก้าอี้ไว้ภายนอกบนพื้นที่ดินกว้าง ลูกจะนั่งและอธิบายแก่ผู้ใดก็ตามที่มาที่นั่น ก่อนหน้านั้นไม่มีความรู้มากนัก ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่ง่ายตาย ลูกรู้จักพ่อด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ คำสั่งของท่านคือ: จดจำพ่อและมรดก แสดงให้เห็นรูปภาพและอธิบายสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกเคยอธิบายรูปภาพ ขณะที่พวกเขา กำลังรับฟังลูกพวกเขาจะเข้ามา ในเวลานั้นลูกคือดอกตูมเล็กๆ ทั้งหมดนั้นคือเวทมนต์ของบาบา ท่านเคยดึงเชือก ในเวลานี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอธิบายทุกสิ่ง ทุกวันนี้ผู้คนนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง ลูกไม่สามารถบอกว่าอาชีพของบางคนคืออะไร หากลูกไม่ขอให้เขากรอกในแบบฟอร์ม เช่นที่มีครู ฯลฯ ใครที่สอนลูก ลูกกลายเป็นนักกฎหมายได้อย่างไร ดังนั้นด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือครูที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น บางทีครูเหล่านั้นจะทำให้ลูกกลายเป็นนักกฎหมาย อย่างไรก็ตามหากลูกทิ้งร่างของลูกขณะที่ศึกษาเล่าเรียน ทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายจะสิ้นสุดลง ไม่ใช่ว่าการศึกษานั้นจะดำเนินไปในชาติเกิดถัดไป ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำที่นี้ ลูกนำสิ่งนั้นไปกับลูก ดวงวิญญาณมีสันสการ์ภายในเขา ไข่เด็กเล็กๆ มีอวัยวะเล็กๆ และดังนั้นจึงไม่สามารถพูดได้ พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งใดกับอวัยวะทางร่างของเขา แต่พวกเขานำเอาสันสการ์เหล่านั้นไปกับพวกเขา นี่คือความรู้ที่ไม่สูญสลาย ดังนั้นพวกเขาจะมาและรับความรู้เมื่อพวกเขาโตขึ้น อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณนั้นจะมาที่นี่อีกครั้ง เขาจะนำคุณประโยชน์มาให้แก่บางคน บางแห่งหรือที่อื่นๆ เขาจะดึงพ่อแม่ของเขาในทิศทางนี้ แม้ว่าเขาจะเป็นเด็กเล็กๆ ที่ที่ที่เขามองเห็นมามาและบาบาจะมีแรงดึงดูดของความรักนั้น เพราะอวัยวะทางร่างนั้นเล็ก เขาจะไม่สามารถพูดได้แต่จะมีความรักนั้นต่อผู้ที่หัดเทียมของเขา ดังนั้นความรู้พิเศษสุดน่าสนุกสนานและเรียบง่ายอย่างยิ่ง บางคนเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาคงอยู่อย่างที่ว่าพวกเขาเป็นเช่นหนาม ยุคทองคือต้นกุหลาบ ในเวลานี้ลูกคือหนาม แล้วดอกตูมที่ปิดบางดอกก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น มีผู้ที่เป็ดอกกุหลาบอย่างสม่ำเสมอแต่พวกเขายังคงต่างลำดับกันไป พวกเขาจะกลาย

เป็นหนึ่งในปวงประชา การกลายเป็นดอกตูมแล้วเหี่ยวเฉาและตายไปก็เป็นราวกับว่าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน หากดอกตูมคงปิดอยู่ผู้นั้นก็จะจบลงในหมู่ปวงประชา ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งในอาณาจักร เมื่อบาบาเข้าไปสู่สวนดอกไม้ ท่านนำดอกไม้มาจากที่นั่น เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก หากลูกไม่เพียรพยายามและกลายเป็นดอกไม้ในเวลานี้ จะมีความสำนึกเสียใจอย่างมากภายหลัง ประการแรกมีภาระของบาปกรรมที่ถูกกระทำอยู่บนศีรษะของลูก ดังนั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรในการได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษ แล้วประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในหมู่ปวงประชา? ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรเทพของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง บาบาสามารถเข้าใจว่าลูกแต่ละคนจะกลายเป็นสิ่งใด สิ่งนั้นจะคงอยู่ในหัวใจของท่านมากเท่าที่ลูกศึกษาเล่าเรียนและสิ่งใดที่ลูกจะกลายเป็น หากบางคนกำลังศึกษาอย่างดี ท่านจะเฝ้าแต่มีความรักนั้นอยู่ภายใน ท่านจะเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ผู้ที่ไม่ศึกษานั้นจะสำนึกเสียใจอย่างมากภายหลังในเวลานั้น มีเวลาเล็กน้อยอย่างยิ่งที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจะสามารถควบไปได้เพียงพออย่างไร? พ่อพูดว่า: หากลูกกระทำการที่เป็นบาปหลังจากที่ได้กลายเป็นลูก จะต้องมีการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า สิ่งนี้กลายเป็นธุรกิจของขโมยมากมายที่เข้าคุก: การมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและไปสู่กรงขัง ในเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงสุดของสุริยวงศ์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป สิ่งใดจะเป็นสภาวะของผู้ที่วิ่งหนีไป? พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก แต่หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูก และลูกไม่เข้าใจ ผู้ที่กำลังดลใจลูกให้เพียรพยายามจะสามารถทำได้? พ่อพูดว่า: จงกลายเป็นดอกไม้ อย่าได้ลืมพ่อ อย่าได้มีวันปล่อยมือของพ่อเช่นนั้น มายาผู้เป็นงูจะกลืนลูกทั้งเป็น อย่าได้ทำความผิดพลาดใดที่ลูกจะสูญเสียโชคของอาณาจักรของลูก แล้วกิจกรรมของลูกทุกจวบจนจะได้รับการมองเห็นว่าเป็นกิจกรรมของเวลานี้ของลูก บางคนมีพฤติกรรมที่สโตประธาน บางคนมีโร และบางคนมีพฤติกรรมที่ตโม ลูกที่ดีมากบางคนมีลางร้ายที่รุนแรงอย่างยิ่งเหนือพวกเขาภายในพวกเขานั้นน่าเกลียด ในขณะที่ภายนอกพวกเขานั้นดูดี หากลูกทำความผิดพลาดใด ดวงวิญญาณจะอยู่อย่างน่าเกลียดแล้วก็มีเงามืด เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: รับฟังผ่านหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปผ่านหูอีกข้างหนึ่ง ปิดหูของลูกต่อสิ่งใดที่ชั่วร้าย อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความปรารถนาที่ลึกซึ้งเสมอที่จะทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย ดูแล้วลูกไม่ได้กระทำความบาปใดในเวลานี้
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากเงามืดของลางร้ายของมายา ปิดหูของลูกจากสิ่งที่ชั่วร้าย ให้พฤติกรรมของลูกนั้นสโตประธาน อยู่อย่างสะอาดทั้งภายในและภายนอก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายและรักษาตารางเวลาประจำวันของลูกให้ถูกต้องแม่นยำด้วยรากฐานของเวลาอมฤต
เช่นที่รถไฟเคลื่อนไปโดยอัตโนมัติได้เป็นอย่างดีเมื่ออยู่บนราง ในท่านองเดียวกันคงอยู่อย่างมีสมาธิจดจ่อในแต่ละวันในเส้นของการจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤต ถ้าเวลาอมฤตดีแล้วเวลาที่เหลือของวันนั้นก็จะได้
หากรากฐานของเวลาอมฤตมั่นคงแล้วลูกก็จะได้รับความร่วมมืออย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวันและความพยายามของลูกก็จะเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ผู้ที่เป็นลี้ดที่แท้จริงและอยู่ในเส้นของการจดจำระลึกถึงและศรัทธาของพ่ออย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงรามผู้เดียวในทุกเส้นเลือดของพวกเรา

คติพจน์: การที่จะจับความช่วยเหลือของบาบาได้ จงให้สติปัญญาของลูกมีการเพ่งรวม (concentrated)

*** โอม ขานติ ***